

NAPLÓ

Előfizetési ár:
Egész évre 4 K Fél „ 2 K || Egyes szám ára 4 fill.
Megjelen minden hétfőn reggel 7 órakor.

FELELŐS SZERKESZTŐ
ZOMBORY BÉLA

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VII., DOHÁNY-UTCZA 88. SZ.
Közlemények átvétele csak jelzéssel van megengedve

A főkonzul csalói!

Ünneplik a hóhért!

(G. B. Z.) A héten működött a híres párizsi guilotin. Nyaktiló alá került négy hírhedt rablógyilkos Bethunében. Néhány száz kegyetlen gyilkosság terhelte az elvetemült gonosztevők lelkét.

Mikor Deibler, a hóhér megjelent ott az emelvényen, a nyaktiló alatt, a francia nép ünnepelte:

— Viv le Deibler! — ordították lelkesülten.

De ez az ünneplés nem annak a „hóhér“-nak szolt, akit a francia forradalomban ünnepeltek. Az a szabadság nevében lépett a vérpadra iszonyatos feladatát teljesíteni. Ennek az ünneplésnek a jelentősége más. Hogy úgy mondjam: sokkal egészségesebb.

Kísérte más furcsa jelenség is. A vérpadra lökött négy gyilkost vizont az egybegyült nép vad, haragos zugással fogadta. Szidták, gyalázták, köpködték őket. A szokásos számalomnak a kivégzésre szánt iránt, mely az utolsó percben mégis elfog minden érző embert, egy atomja se ébredt föl a nép lelkében.

Bizonyos ellenszenv nyilatkozott meg még a köztársasági elnök és a miniszterelnök iránt is. Mert ők elvi ellenségei a halálbüntetésnek. Négy éven át pihent a nyaktiló a francia földön. Az elnök minden halálbüntetést örökös kényszermunkára változtatott át. Ez is borzasztó büntetés. A kultur ember előtt borzasztóbb a halálnál.

A halálra ítéltet a gyarmatokra viszik. Annak gyilkos, miazmás a levegője. Klimáját nem bírja meg európai ember. A francia őrsereget is három havonta kell fölváltani. Nem bírja senki. Borzasztó halál vár itt az elítéltekre. Rettenetesebb Deibler nyaktilójánál.

A halálbüntetés elvi ellenségei azért akarták azt eltörölni. Mert törvényesen ölni, mégis embertelenség. Amde, ha vesszük, embertelenség emez is. Az egy napi börtön is. Azaz: csak annyira jogosult, védhető és indokolható, mint amaz. A parlament elvetette az eltörlési indítványt. És a gyilkosok most igazolták a parlamentet. Pollet, az egyik elítelt

még a kivégzés előtti estén vigyorgva jegyezte meg az örnek:

— Nem lesz itt a hóhérnak munkája. Holnap utazunk egy kis levegő-változásra, Guyanába...

Annyira biztak, hogy deportálják őket. És föl se vették az egész siralomházi ceremóniát. Reggel rémültek el, mikor megtudták, hogy mégis legördül a fejük. Egy fűrészkes kosár issza meg a vérüket. Fogvacogva léptek a vérpadra. És a francia nép „éljent“ ordította rá.

Ennek a furcsa jelenségnek az egyszerű magyarázatát pedig a francia államügyész egy szürke száraz statisztikája adja. Kimutatta, hogy *mióta az elnök fegyelmi jogát rendszeresen gyakorolja, a rablógyilkosságok és főbenjáró bűncselekmények száma óriási mérvben emelkedett.*

Tehát példát kell statuálni. A börtön nem elég elrettentő példa. A hóhért kell sorompóba léptetni. A nyaktilót kell fölláztatni. „Ime francia nép! Itt áll a nyaktiló. Itt gördül le a gaz, a gonosztevő, a rabló, a gyilkos feje.“

És a nép ünnepelte a nyaktilót. A szabadság népe óvációt rendezett a hóhérnak. Mert torkig jól lakott már azzal az álhumánizmussal, amely jogelméleteket, böleselmeket állít föl, anélkül, hogy számolna az — emberekkel.

Nálunk is bizonyos álhumánitási düh fogta el a jogászvilágot a büntetőjog reformálása körül.

Maholnap a betörők, a rablók, a gyilkosok nagyobb oltalomban és védelemben részesülnek, mint a tisztességes társadalom tagjai.

Egy-egy politikai vétségért nagyobb dühvel rontanak egy emberre, mint egy gyilkosságért.

A rablógyilkost amellet bizonyos zsvány-népszerűséggel veszik körül, krajcáros lapok hozzák az arcképét, életrajzát és följegyzik egyes mondasait, oly fontossággal, mintha csak egy szuverén nyilatkozna.

A dånosi rablógyilkosok bünpörének tárgyalására előkelő hölgyek siettek, suhogó selyemben, fölékszerre, körülparfümözve, mulatni és ünnepelni Balog Tutát. Regényeket irtak róluk és rajtuk mulattak a ka-

barék mai triviális modern szellemességével a szalonokban.

Az elnököt megrótták, amiért a büntető kodekszban megem engett eszközökkel tartotta fönn a rendet. Befogatta az örökkel a száját a cigány urhölgyeknek.

Ennek a tulvitt humánizmusnak a hatását érezzük Magyarországon is. Itt is évről-évre óriási mérvben szaporodnak a főbenjáró bűnesetek száma.

Ime a francia nép már fölébredt. Ünnepli a hóhért, éljenez a nyaktiló körül, a hol a gonosztevők véres fejét látja porba hullani.

Mert ez rettenetes példa az elharapódzott gaztettek világában.

Igy cáfolja meg a nép, a nevében prédikáló álhumánistákat!

Kis bünösök. A nagy-szentmiklósi polgári iskolából egy pár növendéket kicsaptak betörés miatt és néhányat erősen megbüntettek. Az történt ugyanis Nagy-szentmiklóson, hogy egy csomó kis diák föllekesülve Sherlock Holmes úr dicső példáján, tankönyv helyett Nick Karter és Buffalo Bill urak történeteit tanulmányozták. Ennek természetes következményeként rabló bandát alakítottak s hónapokon keresztül a leg tudományosabb alapon elkövetett betörések és lopásokkal tartották rémületben a szülőhelyüket. Egy ügyvédnek feltört lakásából több száz koronát és számos értékes tárgyat vittek el. Végre egy kisebb ügyön rajta vesztettek, leleplezték őket. A városka legelőkelőbb családjából való gyermekek is vannak a banda tagjai között. Ezek most szenvedni fognak egész életükben azért, mert néhány gazember megtanította őket lopni, betörni, rabolni; néhány bitang a kezükbe csempészte ezeket a modern tankönyveket; s azért, mert a hatóságok gyöngék a gyermeki lelkület megmérgezőinek kiirtására s végül azon álhumánizmusunk miatt, mely alapos megbotozás helyett szerencsétlenné teszi a gyereket egész életére és az igazi bünösöket (a bünserzőt, orgazdát) író, kiadó, terjesztő urakat a szent sajtószabadság nevében futni engedi!

Katonai igazságszolgáltatás. Ez a cím olyan abszurd valami, hogy az embert önkénytelenül kacagásra készíti. Igazságszolgáltatás! Hol? A katonaságnál? Ott, ahol az embernek nincs értéke, ahol minden paragrafusba van húzva és a középkori sötétség átláthatlan köde ál az itelni hivatottak agyán. Nem az embert, az egyént értjük ez alatt. Tudjuk, hogy náluk nem szabad az egyéni gondolatoknak, érzelmeknek megnyilvánulnia. Náluk még ezt is a szent *szolgálati szabályzat* igazgatja. Különösen látjuk és érezzük ezt most, mikor egy lap leleplezte, hogy harminc-

egy magyar fiú évek hosszú sora óta ül katonai fogságban tisztán vallása miatt. A jó nazarénusok, kiknek vallása tiltja a fegyverfogást, évtizedekig silylődnék az aradi vár sáncbörtöneiben. Mentség nincs számukra, megtagadták az engedelmességet, szenvedniük kell. És a fiuk szenvednek is, de hitüket meg nem tagadják egy pillanatig sem. Pedig a katonaságnál mennyi ember van, aki egész szolgálati ideje alatt nem is lát fegyvert. Miért ne lehetne ezeket a derék, szerencsétlen mániákusokat, a nazarénus vallásu fiukat kutyamosónak, tisztiszolgának, konyhai szolgálatokra rendelni? Miért akarják bennük megtörni a hitet? Hiszen oly kevesen vannak a szegény boldogok, akik még hinni tudnak!

Vidéki színészetünk bajai.

II.

A szabadkai színügyi választmány.

Mult számunkban hű vonásokkal már általánosságban rámutattunk arra, hogy a vidéki színészetnek rákfenéje a színügyi-bizottságok teljesen analfabeta tagjai. Cikkünk az egész országban helyeslésre talált. De most rámutatunk egy olyan színügyi-bizottságra, melynek a legfőbb törekvése oda irányult, hogy egy páratlanul ambiciózus színigazgatót, aki előtt egy szent elv volt és van: a kulturmisszió, előbb koldussá tegyen és aztán mint színigazgatót eltüntesse — a föld színéről.

A szabadkai színházzal van szó, amelyet dr. Farkas Ferenc színigazgató nagy küzdelmek árán kapott meg. Már bevonulása előtt a modernség esküdt ellenségei mindent elkövettek, hogy utjába minél több akadályt gördítsenek. De dr. Farkas Ferenc művészi ambíciója ezeket a korrupcionális akadályokat legyőzte.

A nemzetiségek által sűrűn lakott vidékeken hazánk nyelvét megkedveltette a művészgárdájával olyan előadásokat produkált és produkál, amelyek bátran megállnák a helyüket még itt, a fővárosban is. Szintársulatában csupa művésznőt és művészt találunk. Közülük egy párat fel is említünk. A társulat egyik legtehetségesebb művésznője Kovács Hanna subrett, ki csak most van először azon a deszkákon, amely sokaknak babért, sokaknak pedig keserűséget hoz. De Kovács Hannának már most babért rak a lábai elé, mert kiváló énektudása, ezüst csengésű hangja, lebilincselő játékmódora, fiatalságának teljes üdesége és ruganyossága ezt meg is érdemli. Sőt ezek a kiváló tulajdonságok arra engednek következtetni, hogy Kovács Hannában kereshetjük a közel jövő

primadonnáját. Mellette méltán helyet foglalhat *Szalontai* Ferike, a vidék legkiválóbb és legintelligensebb táncos subrettje. Leszögezhetjük még Feledi Boriska, Halász Ilonka, Markovics Margit, T. Hadrik Anna művésznők, valamint B. Szabó József, Könyves Jenő, Tóth József, Gere Zsiga, Herceg Jenő, Szigethi Andor ismert művészek neveit is.

De a gőgös színügyi bizottságnak nem ez kell, hanem hogy az igazgató helyet ők igazgathassanak és az igazgatónak legföllebb nagy kegyesen megengedik, hogy talpukat megnyalhassa. Erre azonban nem volt kapható dr. Farkas Ferenc.

A színügyi bizottság ekkor dr. Farkas Ferenc anyagi megrontását tüzte ki céljául. A kiváló tagokra kimondotta, hogy a szabadkai közönség műizlésének nem felelnek meg, az igazgató szerződtesen helyettük más tagokat. Majd szindarab bírálóknak csaptak föl. Minden bemutatott műsor ellen kifogással éltek. Ha a színigazgató drámát akart előadatni, a színügyi-bizottság operettet követelt a műsorra s ha az volt kitűzve, színmű kellett. Szóval mindenáron arra törekedtek, hogy a színigazgató lehetetlen, agyonbukott darabokat adasson elő, és anyagi romlásba jusson.

De itt sem ért célt, mert dr. Farkas Ferenc az agyoncsépett, agyonbukott darabokat a legnagyobb sikerrel hozta színre. Tehát más fegyvert választottak. Pimaszkodtak, szemtelenkedtek csak azért, hogy ily módon lelohasszák ambícióját, áldozatkészségét és ha ez nekik sikerül, akkor a színigazgatót a művészet hajlékából könnyű szerrel kiűldözhetik. Megtették még azt is, hogy kalkulust csináltak az előadásokról, mint a tanító az iskolában.

Dr. Farkas végre nem tűrhette, hogy a színművészet analfabetái sáros csizmával belegázoljanak a művészetbe és ő aki két év alatt körülbelül 60.000 koronát fektetett be — színházának diszlet és ruhatárába, a várossal kötött szerződését felbontotta.

A színügyi-bizottság gyalázatos célját csak némileg érte el. Dr. Farkas Ferencet a szabadkai színikerületből kiűldözte, de nem tette tönkre. Ellenben a színügyi-bizottság — Szabadkán — egyszer és mindenkorra meggyilkolta az igazi művészetet! A szabadkai színművészet temetése 1909. április 4-én lesz. Ekkor bucsuzik dr. Farkas Ferenc — a szabadkaiaktól.

... S meg fognak kondulni a harangok. Kongani, búgni fognak. Temetni, bucsuztatni fogják a művészetet, azt a művészetet, amelyet a színügyi-bizottság meghalatt az évi, mert a színigazgató nem ismerte a talpnyalást.

A harang zúgása, bongása kell, hogy eljusson a kormány fülébe és ennek az eredménye más nem lehet, mint az hogy a színügyi-bizottságokat eltüntesse a föld színéről.

(Katé.)

Régiak és modernnek.

Harc az egész vonalon.

Az öregek és fiatalok közt ujévre kitört harcban eddigelé apró csatározások folytak. Most felvontatták a nagy ágyukat s nem kisebb emberek, mint *Mikszáth* Kálmán, *Gyulai* Pál, *Rákosi* Jenő, *Kenedi* Géza, *Mikes* Lajos szólottak az ügryhöz, hogy az újabb nemzedék törekvései mennyiben válnak hasznára a magyar kultúrának.

A távoli néző hallgatja ezt a nagy harci zajt s meg kell vallani, hogy részben tetszik a közönségnek, mert harc, részben pedig nem érti. Az avatottak azonban jól látják, hogy ez a háborúság a fiatalság és az öregek, illetőleg a régiak és a modernek közt folyton megújuló, vég nélküli harc, amely abban áll, hogy a fiatalok is élni akarnak a maguk módja szerint. Így volt ez a XVII. században, ahol *Fénélon* irt „Les anciens et modernes” címen e forrongásról, így volt *Petőfi* Sándor idejében, amint erről *Gyulai* Pál most megjelent könyve bizonyoságot tesz s így lesz mindaddig, míg élnek és irnak az emberek.

Az „öregnek” elmondották a magukét s most rajta a sor a fiatalságon. A nyugatfelé tekintő s hagyományoktól szabadult irónemzedék kiváló, bátor és világos fejű esztétikusa: *Hatvany* Lajos dr. felel meg az elhangzott támadásokra.

Ez az irodalmi s jórészt társadalmi szenzáció a „*Huszadik Század*” februári számában jelenik meg s ez a száma a társadalom tudományi társaság folyóiratjának nagy feltűnést fog kelteni. A címe: „A holtnaposok és a budapesti hírlaposok harca” s szép, erős, kemény hangon mutatja ki a fiatalság igazát. E cikknek *Rákosi* Jenőre vonatkozó finom vonatkozásai, s a fiatalság nemes, gyönyörűen stilizált hitvallása az irónak ismert nevét becsüléssel, az ügyet, meylet véd, sok fényvel fogja bearányozni. Beteljesedett rajta a „költő” átká: a milliomos *Hatvany* család e pompás sarja író lett s melyen kiváló!

No, és a Vezér is megszólal. *Ady* Endre is idején valónak látja, hogy elmondja gondolatait ez irodalmi harcról. E nem csekély jelentőségű cikk a *Kunfi* Zsigmond dr. jeles szerkesztésében megjelent „*Szocializmus*”-ban lát napvilágot s egy-két fogalomzavarnak véget vet.

E vajadásokkal terhes időkben — pedig harcban hallgatnak a muzsák

— csodálatosan zeng bele a harci riadókba *Reinitz* Béla mesteri zenéje, amelyet *Ady* Endre verseihez irt. A mai ember küzdő, háborgó lelkének zenei kifejezője ez a muzsika, amelyet a *Miénk* kiállításán, februárban mutatnak be. A szöveget *Környei* Béla fogja énekelni, előtte pedig *Ignotus* tart előadást. A magyar *Brahms*nak, *Reinitz*nek egy új, különös zenéjében a kételkedők kiengetszelő momentumot fognak találni.

A háboru összes anyaga a *Budapesti Ujságírók Almanach*ban fog megjelenni, ahol mindenki, akinek szava van, elmondja a magáét a forradalmi mozgalmakról. Ez az *Almanach* január végén jelenik meg, *Bányai* Elemér dr. író ötletességét fogja dicsérni.

A „Napló” örövend, amikor mindarról beszélhet, a mi a gondolatforradalomnak egy-egy kiváló ütközteréről ad hirt.

FŐVÁROS.

Uj nyugdíjszabályzat. A múlt héten néhány lap azt a hirt kürtölte világra, hogy a fővárosi alkalmazottak, főként a tanügyi személyzet, sztrájkjal fenyegetődzik, mivel az új nyugdíjszabályzat jóváhagyása még mindig késik. Ez teljesen légből kapott állítás. A fővárosi tisztviselői tudatában vannak tökéletesen annak, hogy a nyugdíjszabályzatot nem rossz akarat, hanem alapos tanulmányozás késlelteti. A kormány, főként az illetékes szakminiszterek nem fogják azt visszautasítani, mert hiszen betérjesztésük előtt ismerték. Nem tesz jó szolgálatot az a fővárosi alkalmazottainak és ezek eminens érdekeinek, aki ilyen meggondolatlan tett elkövetésének szándékával vádolja meg őket. Különösen most, mikor az érdekekben a közel multban és jövőben annyi hatalmas, igazán nagy létkü intézkedéseket tett és fog tenni a közgyűlés. — Értesülésünk szerint a jóváhagyás még e hét folyamán leérkezik a kormánytól.

A fővárosi részeseidése. A Budapesti Közutai Vaspálya Társaság most számolt be az 1908. évi bevételéről s e szerint a fővárost 897.359 korona részeseidése illeti meg.

Tisztviselők adósságrendezése. *Bárczy* István dr. a napokban határozott ígéretet tett az iránt, hogy a főliszabaduló községi alaphól három millió koronát a főváros a tisztviselői és alkalmazottai adósságainak rendezésére fog fordítani. — Ezt azonban az általános fizetésrendezésnek kell megelőznie.

A magas portán.

A nagyvezér: (Mély hajlongással.) Allah növesse még hosszúra a szakálladat fényes ábrázatu padisah, alázatosan tudtadra adom, hogy megegyeztünk az undok kutyafülű gyaurokkal. Kapunk ötvennégy millió petákot.

A szultán: (Kegyesen.) Jól van fiacskám, csak aztán annyit lopjatok, hogy nekem is jusson belőle egy pár hatos.

A nagyvezér: (Ravasz mosollyal félre.) Ujpesti!

Ecuador főkonzuljának csalója.

Grossmann-Löffler viszály.

Az álszakálu fogtechnikus.

Grossmann Simon, a szép szakálu ecuadori főkonzul és fogműterem tulajdonos, egy Löffler Frigyes nevű fogtechnikus ellen, tömeges zsarolás, csalás és levéltitokmegsértése miatt följelentést adott be a főkapitányságnak.

Löffler — mondja a följelentés — mindezt bosszúból követte el, mert Grossmann nem akart vele társas viszonyba lépni.

— Megkeserülöd ezt, Grossmann, — fogadkozott akkor Löffler és dühösen elrohant. Az utcán rászólt egy hang:

— Ászolgája, Herr Löffler. Régi hordára volt.

— Nini, Grossmann tata. Jó, hogy találom.

Behuzta egy kapu alá és sokáig beszélgettek. Kézfogás után Löffler mosolyogva jelent meg az „Angol”-kávéházban. Hegedüs Jakabot pillantotta meg, aki ex-orvos és notorius ékszerügynök.

— Nü, Jákó, — üdvözli barátságosan. Hát te kiszabadultál?

— Jó vice. Zsenge vice.

— No, no, semmi méreg. Jó kedvem van, ez az egész. Hogy megy a gseft?

— Tuds valamit?

— Pénz kéne.

— Szépen kéne ide is.

— Vagy társ egy jó üzlethez.

— Van szubvenció? Allami, városi?

— Lehet.

— Akkor csak ki vele.

Elvonulnak a kávéház elhagyott zugába és hajnalig sugnak, ordítanak és a végén karonfogva távoznak.

Pár nappal ezután Grossmann Simon főkonzul rémülten látja, hogy a szomszédházra ilyen ezimtblát szögeznek föl:

Grossmann Simon és Löffler Frigyes
fogműterme
Éjjel-nappal nyitva.

Szeliden szólva a fene majd megette dühében.

E pillanattól kezdve minden idejét a brutális konkurrens letörésére fordította.

Fényképével és „Óvás”-sal ellátott hirdetéseket tett közzé a lapokban, melyben elmondja, hogy figyelni kell a pontos címre, mert van a többszomszédágában egy hasonló nevű cég. „Ezen cég a Grossmann nevet egy hordártól bérelte, hogy használata által jóhírnevű intézetünket kereső közönséget félrevezesse. Tehát kéretik figyelni a házszámra és emeletre. Budapest, VII. ker., Erzsébet-körút 50. sz., I. emelet 11. A Royal-szálló-

Szita Flórián

törvény. engedély.

üzlet adás-vételi irodéja

Budapest, VII., Hársfa-utca 18. szám.

Közvetít: Magánkutatás és házasságokat szigorú diszkreczió alatt. Szálloda, Kávéház, Vendéglő, Fűszer, Szatócs, Korcsma, Pálinkamérés, Kávé- és Tejcarnok, Hüvelyes- és Dohánytűzsei helyiségeket, úgy a fővárosban, mint a vidéken. Ugyisint eszközöl: Házak, Telkek és Birtokok eladását, valamint azok bérbeadását helyben és vidéken.

val szemben, ahol a „Független Magyarország is van!”

Mindezek dacára több régi paciense áttévedt a contra-fogszalomba, számos levelét oda kézbesítették, úgy annyira, hogy végre ügyvédje egy halom bizonyítékkal terhelt följelentéssel utnak indíthatta a megtorlás szekerét.

A VII. kerületi előjáróság, mint iparkihágásokban illetékes bíróság mérte Löfflerre az első csapást, 1908. december 21-én. Löfflerék ugyanis azt ígtatták be a cégbe, hogy üzletük már II. Ramzes egyiptomi pharao idejében fennállott, sőt 3000 éves mumiák fogaiban található aranytömések, Löffler cég jelzésével. Mivel ezt nem tudták bizonyítani: „a cégben előforduló hamis adatok miatt 400 korona bírságot kötelesek fizetni.”

Löffleréket ez az ítélet úgy megijesztette, hogy egyezkedni kezdtek. Mikor belátták, hogy semmire sem mennek, előkerült a fenyegetés.

— Egy Löffler egy Grossmann! — kiáltott Grossmann kidüllesztett mellével. Szabad tudni mivel?

— Mivel? Mivel van mivel, — szóljatszott Löffler. Ha én maga vagyok, nem élek tovább.

— Örülök, hogy ezt egy Löffler mondja. Halljuk, halljuk.

— Me—ce, me—ce, me—ce, — volt a sajtóságos felelet és Grossmann úgy érezte, mintha jégpályává változott volna.

— Az égre kérem, honnan vette ezt.

— Elég, hogy tudom.

Szegény Grossmann öt dunya alatt is rázta a hideg. Ha az a Löffler életveszélyesen fenyegetőzne, bezárathatná; ha azonban nyilvánosságra hozná tizenkét éve elhantolt multját, a mellett, hogy vérig sértené, még a legokosabb lenne hallgatni. De hát — okoskodott — egész életemben becsületes ember voltam. Miért féljek? Jusst se félek. Azért sem ijedek meg. Mondja el. Irassa le. Kiáltja ki az egész világnak, hogy szabómester voltam. Szégyen ez? Es mi lettem? Fogtechnikus. Olyan kitűnő fogtechnikus, hogy csak rajtam mulik, mikor legyek fogorvos. Grossmann Simon dr. Meg aztán főkonzul protektorom, Tiller Mór, jelenleg is szabó. Igen, tisztelt Löffler ur, amennyit ér — és nem a mi volt, — teszi az embert.

Igy megnyugodva, jóízűen várta a következményeket.

Amik kisvártatva be is toppantak egy tanu személyében, aki jelen volt Budweisz fodrász üzletében, mikor Löffler megrendelt egy szakálat.

— Éppen olyant, mint Grossmann uré.

— Ilyen szökét? — kérdezte Grossmann elcsukló hangon.

— Igen.

— Ember, magának holtig adása vagyok. Fogja, vegyen egy rövid szivart és szívja el az egészségemre.

— Világos — monológizált izgattottan, — azért csináltatja a szakálat, hogy a hirdetésem után jövőket és régi üzletfeleimet tévedésbe ejtse. De most már kitöröm a nyakát ennek a cégnek. A vakmerők, nem is sejtik, milyen súlyos vétséget követtek el ezzel az álszakállal. Konzuli méltóságomban vagyok megsértve. Mert konzuli kvalifikációnak a szakál a lényege. Szakál = konzul, konzul = szakál. Ha elveszik a szakálat, nincs konzul. Nyujthat-e a budapesti kereskedelem érdekeinek ecuádori megóvására Ecuádor, mint állam, kellő garanciát? Nem. Hogy tehetné? Hiszen ha fölfuvódik a köz-társaság bikája, deficitbe kerül egy

ország. Mit tegyenek hát? Ők szegények. Közülök egy-sem állhat jót az államért. Külföldi pénzember pedig nem bolond jót állni értük. Sokáig törték ennek megoldásán fejüket, míg egy felsőbb hang jött segítségükre.

— Szakál — szólt a magasság. — Erre talán még adnak a hatalmak.

Azóta tömérdek bonyolult ügy lett e szavakkal lebonyolított: „A szakálamra gondom.”

És ezt a szakálat, mely ápolója, védője egy lelkes szabad népnek; ezt a szakálat, melyhez egy nép hierarchikus rajongása tapad: egy senki, egy Löffler, beszenyezte azzal, hogy kapzsi üzleti ambíciójának kielégítésére használta fel. Tiltakozom ez ellen és meggyaláztott népem nevében, a legradikálisabb elégtételt követelek.

És így is lett. Grossmann újra kinyitotta Löfflerre a vádak zsilipjét és újabb bizonyítékok alapján följelentette őket a főkapitányságon csalás, a büntetőjárásbíróságnál kuruzslás, s a kereskedelmi törvényszéknél cégbitorlás miatt.

Tapsoj Ecuador: nevet a boszszuállód.

FOGZÁS.

Ugyan adjatok a szenvedőnek SCOTT-féle Emulsiót és kiméjétek meg álmatlan éjszakától. — A fogak minden fájdalom és bélbaj nélkül bujnak elő fehérek, erősek és egyenesek lesznek.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjéjét — a halaszt — kérjük figyelembe venni.

A gyermek szereti a SCOTT-féle Emulsiót és készségesen fogja azt szedni. Az emésztést, ha meg van zavarva, mindenkor helyre állítja és előmozdítja.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 fill.

Kapható minden gyógyszertárban

Színház és Művészet.

Meghalt a Thália.

Immár hivatalosan elparentálták — visszavonhatatlanul. Szomorú az okozat, mely e legbecsületesebb tendenciájú művészi társaság feloszlását eredményezte: — Budapesten nem találtak megfelelő helyiséget. Tessenek mosolyogni, nem a művészhány, hanem a helyiséghány ölte meg. Jellegzetes szimbólum e kimulás a mai állapotokra általában. Mindenütt, minden oldalról az a panasza, hogy sok a termelő, hanem a kiadó, az olvasó, vásárló annál kevesebb. Ha ezt egy külföldi hallaná, bizonyára irigyelné kis országunkat, mely annyi sok művész emberrel dicsekedhet, ki tengve, nyomorogva vár egy-egy kiadásra, vagy szinlapra, mely előadná esetleg kulturális nézőpontból értékes munkáikat. A Tháliára szükségünk volt. Szükségünk már abbéli szempontból is, hogy repertoárját nagy részben a hazai fiatal ismeretlen, vagy csak alig ismert írók műveivel szándékozott kiegészíteni. Nagyratörő derék ambíció ez akadémikus időkben arra vállalkozni, hogy a be nem jegyzett cégektől adjon, ismertessen műveket, melyek a fejlődés felszínén állanak. Nagy részvétlenségnek kellett lennie, ha e meleg szimpátiával kísért alig

talpra állott művészársaságnak ismét bukás lett része. Ez nálunk törvény, legyen bár értékes is ténykedése — ha bizonyos érdekeknek útjában áll, vesznie kell. Összegezzük a dolgot. Ez a színház abszolút művészi értékű darabok előadásának szolgálatába akarta összpontosítani művészi erejét. A Thália magasrendű művészképző iskola volt, melyre emírens szüksége volt a nyugati termékektől oly külön, messze álló országunknak. Annak idején azt is írták az emberek, hogy a Thália a zászlóvivője a nyugati kulturának, mert csak az ő becsületes interpretálásában volt módunk megismerhetni, és követelni, hogy előkellő közsínházaink egykedvű szavaló műsorát tarkítsa egy-egy modern klasszikus szindarab. Mert ezek az urak azt hangoztatják, hogy nincs szükség Tháliára, mert van más színház, amely betölti e hivatást. Ha ez igaz volna, hogy van az, hogy csupa olyan külföldi nagy munkákat, melyeket a Thália előadott, nem találtak meg még híreben sem más színház műsorán. Nem kéne hosszasan bizonyítani azon igazságot, hogy egyik színház sem felel meg annak a hivatásnak, melyet betölteni vél. Legjobban a fiatal írókat sajnáljuk. Bizonytalán kaptunk volna még Lengyel Menyhért kaliberű írókat, kiket a Thália fedezett fel. Mi is tudunk néhány erős dologról, mely feltűnést keltett volna előadásával. Így ismét visszasülyed az íróasztalok fiókjába, sok eszme, sok új szemmel meglátott mű, melyek a Thália szinpadján keltek volna életre. De reméljük, hogy e kimulás rövid idejű lesz, minthogy azt sokszor tapasztaltuk, és a Thalia új életre kelve továbbra is teljesíti nemes kulturális misszióját. (M.)

Nemzeti Színház. Ma, hétfőn este *Monna Vannát* adják mérsékelt helyárrakkal. Kezdeté fél nyolcz órakor

Izrael a Vigszínház ujdonsága, melyet Henry Bernstein írt. Az iránydrámának nevezett mű tele van izgató, megrázó fordulatokkal, rémes jelenetekkel s ámbár a kiállítás és előadása legtökéletesebb művészettel történik, még sem képes nagy hatást kelteni.

A paradicsomból kiűztek. A bibliai fátum érte utól a Paradicsom nevű sorsüldözött cabaret „művészeit” is, akiket Gábiel arkangyal földi helytartója, a kitűnő *Párvy* püspök atyjafia üzött ki az Eden kertjéből. A Paradicsom minden egyházi és asszonyi direktió mellett is valóságos pokollá változott. A műsor száználmasan gyöngé és siralmas volt, a publikum nem akart a művészi-esen kipingált helyiségbe tódulni (aludni otthon sokkal olcsóbb), s így a „Paradicsom”, alias „Fővárosi cabaret” kapui bezárultak. *Andorfy* Péter a jeles baccjátékos és „művezető” elesett napi harminc korona gázsijától, *Fejér* Dezső, a lágy fejű szerelmes színész most másutt kénytelen domborítani, *Ernyei* Emil nevű ügyelő és kórista pedig letette csevegői tisztjét és egy cirkuszhoz szerződött „ostoba Augusznak”. Pedig milyen kedves jelenet volt, mikor *Andorfy* művezető úr a New-York kávéház veseasztalánál humorosan előadta:

— Nekem pompás dolgom van a Paradicsomban. Elmondom egy hülye bohózatban háromszor: bocsánat, bocsánat, bocsánat! Aztán elfogyasztom a vacsorámat, felveszem a gázsimat és sietek a „Fészek”-be baccaratozni. A műintézet átalakul kávémérőssé, *Andorfy* pedig *Fejér* és *Ernyei* kibicekkel együtt vidékre szállítják a Paradicsomot.

Színész jubileuma. Ma érte meg Miskolcon *Borbély* Sándor jeles szalonkómikus színészi működésének huszonötödik évfordulóját. Negyed század! Az előretörtetés hajszájában zuhogva, a küzdelmek idején lassan pergő percek

huszonöt esztendő mutának az ő homokóráján. A piros, telt képű gyerek vándorlása a gond annyi simogatásától redőzött homloku emberig — kolozsális idő! Hány akadályt kellett ledönteni, hány ellenséget baráttá tenni? Neki ez könnyű volt. Ő a nappal nagy tudásából, az est fényes vászonvilágába semmit se vitt át. Az élet korlátolt és kicsinyes előítéleteik terhére lehajította válláról, hogy ezek kedélyét dobálja meg kristályos humorának rózsáival. A jutalom, mellyel ma *Borbély* Sándort Miskolc város közönsége és kollégái elhalmozzák, egy a kultúra szolgálatában eltöltött eredményes élet dermezeése lesz.

Vidéki színeszet. *Miskolc.* Allandóan telt ház előtt folynak le Miskolcon *Palágyi* Lajos színtársulatának előadásai. Legutóbb óriási sikerrel mutatták be az Erdész leány operettet, mely kilenc teljesen zsúfolt házat vonzott. A jobb szereplők közül kivált a társulat operett primadonnája Sugár Jolán, ki ezáltal is megmutatta, hogy joga van a nagy művésznő nevére. Énekudása, klasszikus hangja elbájoló és átható erejű. Játékában megvan a könnyedség, báj és finomság. Esténként virágzivatart és tapsvihar a jutalma. *Bihary* Bözsiének és *Bárdos* Jolánnak is bőven kijut a tapsnak őket megillető része. *Stella* Gyula II. József nehéz szerepét juttatja esténként sikerre, miben méltó társai *Oláh* Gyuri, *Gedő* és *Somlár* Zsigmond a társulatnak ez a régi, kedvelt tagja. Teljes dicsegetést érdemel a darab ügyes rendezője, a fővárosban is előnyösen ismert *Izsó* Miklós, aki pajzán, mókázó és jókedvtől duzzadó alakítását nyújtott. Kitűnő tagok még *Sz. Nagy* Imre tenorista, *Fekete* László, *Neményi* Lipót jellem színész és *Borbély* Sándor szalonkómikus. Emlékezetes is kulturális misszióknak is elsőrendű előadásuk volt az Ember-tragédiának színehozatala, melyről szigorú ítélet mellett is a legnagyobb elismerés hangján kell megemlékeznünk. Ádám szerepének éles és érdekes megrajzolásában *Stella* Gyula sokatigéző tehetségének adta újabb jelét. Lükettő eleven élet ennek a nagyráhatott fiatal embernek minden szava, mozdulata. *Palágyi* mint *Lucifer* volt elmés és plasztikus, *Somlár* pedig hatalmas megrázó Péter apostolt nyújtott. Gyönyörű, szintiszta művészet csillogott *Vécsey* Ilonka játékában, aki Éva alakját nemes tónusu, poétikus és stílusos beállításával az este fénypontjává tette. E hó 8., és 9-én megismételték az előadást. *Palágyi* Lajos meglepő nagy művészettel kreálta Ádám, *Neményi* pedig fölényes intelligenciával *Lucifer* szerepét. A többi szereplők a régiiek voltak. A rendezés éber gondra és hozzáértő kézre valót; a díszletek káprázatos pompája s az öltözetek korhűsége pazar keretet adtak mindkét előadásnak. Nem felejtkezhetünk meg a társulat szerencsés helyzetének alapvetőiről, a *Palágyi* párról. Ennek a két vonzó egyéniségnek ambíciója, művészi hivatottsága, a társulat uralkodó szelleme s így természetesen, hogy a közönség lép-ten-nyomon elaraszolja őket szeretetének és kegyének minden jelével.

Budapesti erkölcsök.

A Steinhardt-féle szemétdomb. Mit szól hozzá Boda?

Ugyebár e mulatót, ha annak nevezhető, ismerni méltóztatnak? Hogyne! De a „kislelkűek” kedvéért, akik a Steinhardt mulatót nem ismerik, vagy nem akarják a való borzalmasságában megismerni, nagy vonásokban lefestjük.

A mulató helyiségét két piros vilanykörte jelzi. Ez a piros szín ismeretes szimbólum.

Méltó is e helyhez!

De kerüljünk beljebb. Már lent is vagyunk a pincében, a mulató helyi-

ségében. A függöny felgördül. Kezdődik az előadás. Élvezhetjük a műsort. Élvezet? Hol? Miben? A műsorban élvezetet, lelki gyönyört nem találhatunk, mert ha valakiben a jóérzésnek csak egy csirája is lakozik, kell, hogy undorral meneküljön ki a pincéből, ahol estéről-estére a jó izlés, az erkölcs felett vad horda halotti tort ül. A műsornak minden egyes száma félremagyarázhatatlanul a trágárságok, az istálló szagu disznóságok mellett üti a dobot, nem törődve azzal, hogy a szépért még lelkesedni tudó lelkeket megmérgezi. Ki törődne itt ezzel? Talán a tulajdonos? Talán a disznóságairól hírhedté vált Steinhardt? Ők ezekkel nem törődnek, nekik üzlet kell, prima üzlet. És hogy ezt elérjék, mindent és mindent leadnak és leadatnak s nem bánják, ha a „fényes műsor“ valamelyik száma csak ott foglalhat helyet, ahol kakas az ur, még helyesebben a sötét, a dohos pincében, a hová a világosság sugara be nem tévedhet. Pince? Igen! A Steinhardt mulató is pincében van.

Hanem most lássunk világosságot, vasvillává átalakított tollal világítsunk be ebbe a bűzhödött fészékbe, ahol a tisztességet felrugják, a jóízlést arcul csapják — a rendőrség aszisztenciája mellett.

Gördüljön fel a függöny.

A Steinhardt mulatónak csufolt pornográfia tenyészfészék szinpadján, helyesebben — vetkező helyén — a favorit Steinhardt nevű egyén, aki a néhai bécsi szerepléséről sok „szépeket“ beszélhetne, mert ott a közönség csak akkor szereti a kuplét, ha olyan, mint a borok között a pezsgő: verpezsdítő; a csemegék között a kaviár: inycsiklandó; a ruhadarabok között a trikó: intim és az asszonyok között a szerető: csupa tűz, csupa édes szenvedély. Erre Steinhardt képtelen. Ő csak trágárkodni, gyalázatosan disznózkodni tud és így akar hatást elérni. Így akar üzletet csinálni. És ezt el is éri, mert „kedves“ dolog, ha egy nőcske, a gyöngénő disznózkodni kezd, de nem a saját jószántából, hanem a pornográfia atyamesterének, Steinhardtnek parancsából.

De ne méltóztassanak azt gondolni, hogy csak a kuplét gyalázatosan drasztikusak, oh nem, hanem még a „tréfáknak“ csúfolt, a pornográfia szemétdombján burjánzó lehetetlen tákolmányok is. Ezek már oly szeméremtelenek, hogy az ember pirulás nélkül végig nem hallgathatja. Szégyenlenie kell saját létét, hogy a pornográfia fertőjében, Steinhardték pincéjében ő is helyet foglalt. Egyelőre elég ebből ennyi! S most egy pár szavunk van Dr. Boda Dezső rendőrfőkapitány úrhoz:

Méltóságos Urunk!

Ismerjük Méltóságodnak acélizmu kezét, amely minden erkölctelenséget még csirájában elfojt. Erre a kézre most égető szükség van. Mert a pornográfia, az émeletitő pornográfia pénzért árulják. A tisztessé-

get, az erkölcsöt ismerő emberek lelkét megmérgezik. Megmérgezi a Steinhardt mulató műsora. Ezt tovább tűrni nem lehet. Itt gyors intézkedést kérünk. Addig nem várhatunk, míg a szemétdomb lángba borul, mert a pornográfia miazmáival telített levegő már nagyon terhes. Méltóságodtól várjuk, hogy ezen segítsen. E segítségnek csak két módja lehet. Vagy tisztességes műsor, vagy pedig az engedély bevónása. Mert a Steinhardt mulató már nagyon megérett arra, hogy rendőri intézkedést provokáljon.

„HUNGÁRIA“ német palástban.

Idegen gseft a magyar jóhiszemiséggel.

(Magyar fényképészek veszedelme.)

A szép fejlődésnek indult magyar fényképészetet olyan veszedelem fenyegeti, amelynek hazafias kötelesség utját állni.

Minden jóra való magyar ember mélységes fölháborodását vonja maga után az a piszkos idegen konkurencia, mely a hazafias fényképészetre nehezített rá és most sok törekvő derék magyar fényképész *bukással és vagyoni pusztulással fenyeget.*

A kormánynak és az illetékes köröknek a figyelmét fölhívjuk a botrányos üzelemre.

Tudjuk jól, hogy német szomszédaink mennyire gyűlölik mindazt, ami magyar. A magyar csak akkor jó nekik, ha „fejni“ lehet, egyébként egy „néptörzs“, amelyet le kell törni és ki kell piócázni.

Ennek a célnak az elérésére a ravasz német, ha kell, még sarkantyus csizmát is huz és még a Kossuth nótát is énekl, ha ezzel becsaphatja és kifoszthatja a magyart.

Nemrégiben egy német család választotta ki magának többek közt a magyar területet is, üzleti céljai elérésére, persze, megint a magyar rovására.

Egy német familia nemrég néhány millió márkát örökölt. A furfangos német spekulált, hogyan gyümölcsöztesse minél magasabb kamatokkal a pénzt. A familia egyik tagja fotográfus volt és annak a hadi terve alapján elhatározták, hogy az európai kontinensen nagy fényirdákat állítsanak föl fiókokkal, amelyeknek óriási hirdési reklámot csinálnak és negyedáron hirdetik a fényképek elkészítését.

Több nagy városban sikerült is ez nekik. Csak Grácban nem bírtak gyökeret verni, mert a gráci fotográfusoknak a közönség pártjára állt és kiszorította onnan.

Ez a familia ütött tanyát Budapesten. Itt állított föl két nagy fényirdát és persze, hogy a gyűlölt magyar néptörzs pénzt megszerezze, „Hungária“ nevet adott a német vállalkozásnak. „Hungária“ az öt magyarok istenasszonya! Kitűnően hangzik.

Óles reklámokkal csalogatták a közönséget a bódéikba, hogy itt tizenkét kabinetképért csak két korona hatvan fillérért csinálnak.

Hogy miként üzik német gseftjüket s mi a számítási alapjuk, legközelebb rámutatunk.

Ezuttal csak azt konstatáljuk, hogy ez az idegen vállalkozás tetemes

kárt okozott már eddig is magyar fényképészeinknek, akik súlyos adókötelezettséggel terheltlen itt állnak, nagy summa beölt tőkével, a tönkretűnés küszöbén.

A közönséget föl kell világosítani, hogy a „Hungária“ egy német pénzcsoport önön érdekeit szolgálja, a magyarnak támaszt igaztalan versenyt és a kormánynak is súlyos és sürgős feladata volna a magyar piacot e német konkurenciától megoltalmazni.

SPORT.

Magyar kancadij. Május 9 ikén, tehát az újabb propositiók szerint egy héttel a Király-díj előtt kerül előntésre a Kancadij. Soha még ennyi ló nem volt eme verseny aspiránsai között, mint az idén, amért is nehezen lehet rámutatni a valószínű nyeresőre. Maga a fogadási jegyzék is erre mutat azáltal, hogy az élén egyforma odssal — 6:1 — van jelölve Lappalie és Töff és közvetlen utána Regina és Slecinka 7:1-hez kapható, majd pedig Dáma 8-al. Mi a bookmakerekkel szemben *Reginának* ítéljük oda a favorizáltság pálmáját. Regina fokozatosan javuló formája, mely az Ausztria díjban kivívott kitűnő harmadik helyét érte el, tőfőket, arra enged következtetni, hogy benne egy igazi classis lovat találunk. Bátran állíthatjuk, hogy Regina a maga távján nem fog leverőre találni s így elmondhatjuk azt is, hogy ha nem lesz neki hosszu a Kancadij kétezer méterje, úgy az ő nevéhez fog fűződni a díjsorsa. Másodszorban *Slecinka* birja bizalmunkat. Ez a pompás *Gomba* ivadék egész esztendőn át talpon volt és mindvégig a legmegbízhatóbb lónak mutatkozott. Versenybe szívesen megy, kitartóan küzd a finisben és a súly nem alterálja. Typusa a jó lónak. Nála is csak az a kérdés, hogy lesz-e staminája? Nagyon jó kanca még Tantomé testvére, *Töff*, de félt, hogy ő is, mint hátyja 1600 méternél felmondja a szolgálatot. Másképp áll a dolog Csókosasszony leányával a szilaj *Dámával*. Dáma állóképességében egy pillanattal sem kételkedhetünk, valamint klassisában sem: vad, megbízhatatlan temperamentuma azonban ezidőszert sokkal az előbbieknél alacsonyabba helyezi. Ha a télen át, miként anyja is, megszeli, úgy könnyen megszerezheti a népszerű Blaskovics színének a dicsőségét. *Lappalie* iránt veretlensége dacára nem tudunk lelkesülni. *Kunilinde* beteg, őt tehát számításon kívül hagyjuk. Meglepetést *Aveline* okozhat.

A telefon cárnői.

Forrongnak a szegény muzsikok.

A szegény orosz cár és a jámbor török szultán ugyancsak álmélkodva nézhetnek a világ mostani nagy fölfordulásán. Az ő jó helyes abszolutizmusukat megtörték a népek és most olyan zsarnokok lépnek a helyükbe, akik még csak nem is a gótai almanakba bejegyzett szüvevények.

Hogy ne is hozzunk föl többet, ilyen abszolutizmust találunk a budapesti telefon körül. A híres Katalin cárné is megirigyelhetné azt a modort, amivel a budapesti telefonos amazónok, modern rabszolgáikat, a telefonra szorult publikumot kezelik. Ha pedig lemernék szállni kisebb kaliberű hasonlatokra, azt mondhatnánk, hogy a leggorombább bakakáplár is leckéket vehetne a gorombaságokból a mi telefon kisasszonyainktól.

Mucsán, vagy Pilis-Küküllőn, ahol tudvalevőleg, ha összekötöttésért esedezünk, előbb be kell várnunk míg lejátszák a bemondott „kvárt kassza ultimót“, még mindig rózsásabbak a viszonyok, mint Budapesten.

Jaj a szegény pesti publikumnak, ha egy skálával emelkedetebb han-

gon meri bemondani a telefonszámot, mint ahogy az a kisasszony izlésére való. Enélkül „könyörgöm nagysád“ „kezét csókulom“ meg pláne ne is számítson senki bármilyen irgalomra, hogy valami összekötötést kap.

Öfelségeik, a telefon cárnők azonkívül rendkívül idegesek. Ha nem megfelelő „alázatos“ nekik a hang, hát letorkolják a sárga földig és a „72“ helyett összekötik a „77“-tel, „pukkadjon meg a marha publikum.“

A kisasszonyok már nagyon elbizakodottak. Annyira megszokták a kényelmes uralkodást a publikumon, hogy ma már szemtelenségnek tartják azt is, ha egyáltalán akárki telefonozni akar. Végezzék el másképp a dolgát. Végre is ők nem azért vannak a világban, hogy mindenkinek a kénye-kedvére örökké tüstént kapkodjanak, mint Bernát... az összekötötés után.

Ilyen abszolutizmus uralkodik a budapesti telefon körül. Általános morgás, elégedetlenség és panasz a közönség körében. De azt hisszük, addig üzik kis játékkukat, míg végre a kereskedelmi miniszter megunja és véget vet a telefon cárnők kényuralmának. Megfogja nekik magyarázni, hogy ők a közönség szolgálatára vannak rendelve és nem megfordítva.

HIREK.

Micsoda pech!

Nagy volt a szarka... (pardon) fegyvercsörgés, Becsörgie vele egész Szerbiát, Készült Nikita, Péter, György urfi: Most megtömi a láda fiát. És im most lóg Belgrád, Cetinje orra, Nagy baj az, ami megesett, A láрма árán a ravasz effendik tömték tele a zsebeket,

György, a vitéz. Györgyöt, de nem a szerbek Györgyéről, hanem Molnárék Györgyéről van szó, aki nagy híve a háborúnak. Ő mindenáron háborut akar. Vért inni, meleg vérben fürödni. S hogy ezt elérje, tegnap éjjel egyik Ferenczvárosi korcsmába lért be, ahol három bosnyák házaló a hegy leve mellett busult hazájuk során. Györgyünk a három bosnyák láttára éktelen szidalmakba tört ki és egy boros poharat hajított feléjük. A busulásukban megtámadott bosnyákok György barátunknak estek, őt alaposan megverték és ráadásul kidobták a korcsma helyiségéből. És György vitéz, ki a háboruban lelki gyönyörét, futásnak eredt és bántalmazóit hősiessen feljelentette.

A „bugyogó“ kálváriája. Bugyogórol, de nem arról a bizonyos bugyogórol, hanem arról szól a krónikánk a melyet a Royal orfeumban énekeltek kuplé képében. Ezt már csak a mult időben irhatjuk, most már nem éneklük mert a rendőrség betiltotta, lévén a kuplé szemérem és erkölcs sértő, azaz a pornográfus szennyirodalomnak legszébb terméke. A kuplé a jól megérdemelt sorsára jutott, elűntették a föld színéről, csakhogy későn, mert ez a szemérem sértő fercz munka már a Steinhardték szemétdombján graszált és most csak azt nem értjük, hogy a rendőrség akkor miért nem intézkedett, miért nem vette ott észre? Ezt nem értjük, igazán nem értjük!

Elítélték a Kocs-i jegyzőt. Szomorú hírvérvé tett szert a komárom-megyei Kocs község jegyzője *Giczey Sándor* egy országos bűnpör révén. Két év előtt történt, hogy *Palotay Rezső* és *Ödön*, a Kristály vállalat igazgatói megtudták, hogy Kocsen *Schmidthauer Lajos* komáromi gyógyszerésznek az igmándi híres keserű vízforrás tulajdonosának gyógyforrásai vannak, amiket akkoriban vett meg a Kocs-i gazdaktól. A megvett birtokokat körülhatároltatta, birtokba vette, azokon kutakat ásott és a telekkönyvi rendezéssel a jegyzőt bizta meg. A Palotaiak, ráhehvén e kitűnő földekre, elakarták azt a maguk részére kaparítani. Szövetkeztek a jegy-

zövel és fufanggal rávették a gazdákat, hogy adják el nekik a földeket, másodsor, újra. A jegyző készséggel vállalkozott erre és a bűnös másodsori vétel sikerült is. Schmiedthauer Lajos hűnpörrel támada meg a Palotaiakat és följelentette a jegyzőt is. A győri ítélő tábla ki is mondta, hogy a kettős eladásban csalás és közokirathamisítás büntette forog fönn. Ezt írta meg gelsei **Biró Zoltán**, a „**Komáromi Napló**” felelős szerkesztője, jellemezvén a jegyzőt is. A jegyző e fölötti dühében egy ellene folyt vizsgálat alkalmával a „**Komáromi Napló**” szennylapnak nevezte. Gelsei **Biró Zoltán** ezért följelentette őt becsületsértésért a nagyigmándi járás-bíróságnál. A bíróság Giczy Sándor jegyzőt emiatt két napi fogházra átváltoztatható 40 korona pénzbírságra ítélte, elmarasztalta azonkívül 400 korona perköltségben és az ítéletnek a „**Komáromi Napló**”-ban való közzétételére. Az ítéletet a törvényszék is helyben hagyta. A semmisségi panaszt pedig a kuria elutasította. Így az most jogerős lett. Mivel a „**Komáromi Napló**” időközben beolvadt a „**Napló**”-ba, itt fogjuk közölni az ítéletet. A Kocs-i jegyző tehát megkapta az első megérdemelt ítéletet a Kocs-i bűnperben való szerepléséért. Azt hisszük nem sokára kap még többet is.

A k. u. k. halottja. Az armádiának a fényes, a cifra armádiának újra egy halottja van. Megemlítésre talán nem is méltó, mert csak egy emberről, egy komisz közlegényről van szó, aki nem tudott megbarátkozni azzal a szellemmel, mely azt mondja és parancsolja, hogy a katona nem ember, annak nem szabad akaratának lenni, mert a katona nem más, mint egy élő anyag, melyből három év alatt kisajtolnak minden erőt és aztán agyongyötörve, haza küldik — koldulni. Ezt nem akarta megélni Bugevits Milorád 86. gyalogezred közlegénye. A koldulás helyett a halált választotta. Vasárnap délután bajtársainak szeme látára — „tugjában” — szolgálati fegyverével életét kioltotta. Pont. Bugevits meghalt. Talán már el is temették. S a hatóság megtette kötelességét. Sürögnyt menesztett Bugevits Baján lakó öreg szüleinek. Sürögnyt, melyben csak ennyi állt: Bugevits Milorád ma meghalt. S az öreg szülők elsirathatják gyermeküket, egyetlen támaszukat, akit a katonai szellem halálba kergetett.

A szabadkai polgármester mint kulturharcos. Szabadkán polgármester is van, akit nyolc napos korában **Biró Károlynak** kereszteltek el. Ez mellékes. Mert hiszen az állatnak is adnak nevet, akkor hát miért ne adnának egy nagy jövőjű csecsemőnek is. Szóval a szabadkai polgármestere **Dr. Biró Károly** egy kijelentése révén az ismeretlenség homályából kikerült. Róla beszél mindenki — sajnálkozva, mert amikor előtte szóba hozták, hogy a szabadkai színháznak csúfolt tyúk-kezac helyett újat kell építeni, könnyedén ennyit felelt:

— Majd néhány év múlva, ha pénzünk lesz, kifizejük a régi színház menyeretét, egy pár jó székelt beállítunk, de újat nem építünk.
Ime ez volt a válasza egy polgármesternek, akinek szent kötelessége a kulturát ápolni és ilyenkor eszünkbe jut a régi jó idők emléke: a 25 bot és a derek...

Kávéházi párbeszéd.

(A Meteorban)

— Jó napot tisztelt barátom. Hogy van?

— Hm! hm! Csata.

— Csata? Ezt igazán nem értem. Mi az a csata?

— Hát schlacht...

— Hallja! Ha még egy ilyen „viccet” mond, úgy vágom képen, hogy Messinának fogja magát képzelni.

— Messinának? Ezt meg én nem értem.

— N-e-e-m? Nyaklevesem követ-

keztében elfogja veszteni lába alól a talajt, rázkódni, düledezni és...

— Pardon! Most már értem. De ez mellékes. Beszéljünk komolyabb dolgokról. Pl. mit szól Törökország kártalanításához?

— Semmit? Mi nekünk 54% millió.

— Ember! Maga félre beszél!

— Nem én. Ezt a pár rongyos milliót könnyű szerrel elő lehet teremteni.

— Szegény felebarátom! Magával nem lehet beszélni. Menjen, míg nem késő Frim tatához...

— Hallja az ur! Ha még egy...

— Ezer bocsanat! Én csak a véle...

— Nem vagyok kíváncsi — mektegetőzéseire. Igenis, azt mondom, hogy azt az 54% rongyos milliót egy-kettőre elő lehet teremteni.

— Oh mester, hogyan?

— Uj adókkal!

— U-u-j a-a-d-o-o-k-a-l? Ez lehetetlen, mert a nép, az istenverte nép, az agyonszipolyozott nép már...

— Ugyan ne szavaljon. Ezek az új adók a népet nem érdekli. Ezek egészen más adók. Nézze: 1. A **kosár adó** azaz, azon leány, aki kosarat ad kérőjének, fizessen adót. Amely kosár szivtöréssel jár, duplán fizet.

— Óriási!

— Másodsor: **A bokréta adó**. T. i., ha valamely ifju bokrétát küld imádoztjának, adozzék érte. Az ifju ezt az adót szívesen kiszurkolja, mert a szerelem sötét verem, de nem smucig.

— Frappáns!

— Lásna, a **szalmaözvegy adó** sem kutya, noha ezt magáról a szalmaözvegyről nem lehet mondani. Ez az adó a fürdőn időző nagyságosasszonyoknak legalább némi elégtételre szolgálhat. S megvigasztalná azt a polgártársunkat is, kinek felesége nem megy fürdőbe.

— Isteni!

— Még tovább megyek. Kitünő eszme a **kor adó** behozatala is. Minden hölgynek jogában volna adó lefizetése ellenében a hivatalos iratokban annyi évet bevallani, amennyi nekik tetszik. Az adó az évekkel fordított arányban növekszik. Mentül kevesebb év, annál több adó.

— Bámulum, mester!

— A legsikerültebb adó, a **hamis fogsor** adó lenne. Ezt mindenki örült pontossággal fizetné, nehogy adóintó cédulát hozzanak neki.

— Csodálom, bámulum nagy férfiu, de arra kérem, hogy beszéljünk más valamiről, mert idegeim...

— Mi közöm, a maga idegeihez. Én tölem megpukkadhat, de tovább folytatom **A paróka adó** behozatala is kellő sikerrel járhat. De a házasság ember parókája azonban duplán fizet, mert annak gazdája rosszban törő a fejét.

— Irgalom!

— Ne óbégasson! Lásna nagy perspektívát nyújt a **festészeti adó** is. Az egy éj alatt aranyszökevé vált fekete asszonyi hajzat és szénfeketévé varázsolt szürke bajusz fizessen mint a köles.

— Kegyelem! Az Istenért elég legyen, mert mindjárt megüt a — guta.

— Várjon egy keveset. Még elmondok egy új adónemet. Feltétlenül be kell hozni a **por adót** is. A sűrűn pofokodó vidéken, pl. Szabadkán alkalmazni lehet az adó kérdésben a „nagy forgalom kevés haszon” elvét és most sziveskedjék a zsidóval közelebbi ismeretségbe lépni...
Káté.

Dr. König Jzso

Villanygyógyító- és Röntgen-intézete.

Elektromágneses gyógyítás

magas feszültségű áram, kék fénykezelés, villamos fényfürdők és az összes egyéb villamos gyógymódok

BUDAPEST, IV., Károly-körút 24. 1/1. Lift.

Telefonszám 102-39.

Bevált gyógymód minden idült bajnál.

Uj FINSÉN-féle ivlámpafürdők

sikerrel alkalmazva szivbajok, véredényelmeszesedés, szivszorongási rohamok, szivizombajok és ideges szivbaj ellen.

Rendelés délelőtt 8-11-ig, délután 2-6-ig. Kívánatra prospektus.

KOZGAZDASÁG.

A Banktárgyalás. A kormány tudvalevőleg már megkapta az osztrák kormány jegyzékét, melyben az kijelenti, hogy hajlandó az Osztrák Magyar Bank kérvénye alapján a bankszabadalom meghosszabbítására vonatkozó tárgyalásokat felvenni. A jegyzékben azt az előterjesztést teszi az osztrák kormány, hogy a tárgyalásokat haladéktalanul kezdjék meg s azok vezetésére szűkebb bizottságot küldjenek ki. Ez a bizottság 6-8 tagból állana s működését lehetőleg még e hó folyamán megkezdene. Előreláthatólag mindkét pénzügyminister két-két szakember delegál a bizottságba. A jegyzékre a jövő hét elején akar válaszolni a magyar kormány. Az ügy érdemére vonatkozólag további előterjesztéseket nem fog tenni, hanem azokkal a tárgyalások folyamán áll elő. Jó forrásból vett értesülésünk szerint a tárgyalásokat magyar részről **Kossuth Ferencz** maga fogja vezetni, mihelyt egészségi állapota ezt megengedi. Örömmel értesülünk, hogy a Minister állapota annyira javult, hogy nem sokára már hivatalát is elfoglalhatja.

A belföldi pénzpiac. Legjelentékenyebb eseménye a héten az, hogy a kibocsájtandó 200.000.000 korona utalványból 100.000.000-nak átvétele ügyében a kormány és a Rothschild csoport magyarországi képviselője a Magyar Általános Hitelbank között a végleges megegyezés létrejött. Hir szerint a kincstári utalványok egy részét a kormány szabad kézből is a piacra fogja hozni.

A Budapest-kőbányai szállásbirtokosok szövetkezete 1909. január 27-én délelőtt 11 órakor tartja 25-ik évi rendes közgyűlését a kőbányai sertéskereskedelmi csarnokban.

Az ipartörvény. Az ipartörvény anketjét, — mint értesülünk — március hó első napjaiban fogják összehívni. E helyütt megemlítjük, hogy az ipartörvény keretéből a sztrájk, törvényt kikapcsolják és ezt külön és sürgősen fogják újra tárgyalni, még pedig a jövő hó folyamán.

A munkás biztosító pénztárnál is új rendszer fog életbe lépni, mely méltán számíthat az iparos osztály elismerésére. A kereskedelmi miniszterium elhatározta, hogy ezentul a munkás biztosító pénztár élén nem tisztviselő fog állani, hanem munkaadó. Elvégre jogosult is, hogy azok, akik legtöbb áldozatot hozzák meg ez intézet fenntartására — minden önérdék és kompetenzáció nélkül — legalább a vezetőséget biztosíthassák maguknak.

Segédszerkesztő: **gelsei Biró Zoltán.**

TORVÉNYKEZÉS.

A hadnagy ur pusziája.

— Válóper egy csók miatt. —

Érdekes modern-stílusú válópört tárgyalat tegnap a bíróság.

S. G. fővárosi vaskereskedő adott be válópert a felesége ellen hűtlen elhagyás címén.

A bíróság tegnapi békéltetési tárgyalásra hívta be a házasságot. Megjelent az asszony is, egy szép szőkehajú, fitos orru kis menyecske. Mosolyogva lépett a bíró elé és üde csengő hangon beszélt. Ennivaló szép jelenség volt.

— Miért nem békül ki a férjével? — kérdezte a bíró.

— Hát hogy békülnék ki, mikor nem haragszom rá? — csicseregte és hamiskásan rápislogott a mellette álló haragosképű férjre.

— Nem értem, hisz maga hagyta ott. Nemde?

— Igen, mert ajtó mutatót. Hát én elmentem. Engedelmes nő voltam csupán, aki szót fogad a férjének. Ennyi az egész.

A bíró csodálkozva rázta a fejét. Most a férjhez fordult.

— Eszerint ön elkergette a feleségét?

— Igen, mert megcsókolta a hadnagyot.

— Miféle hadnagyot?

— A Pista hadnagyot.

— Hogy volt ez? — kérdi a bíró a menyecskét.

A menyecske hamiskásan mosolygott — Mert ez az én férjem egy buta Egy féltékeny medve.

— Ne sértegesse a férjét.

— Nem. Ezt csak úgy becézve mondtam. De hát tessék meghallgatni. Az a hadnagy egy leánykori ismerősöm. Együtt nőttünk föl. Tegeztük egymást gyermekkorunktól. Ő azután Bécsbe került kádótnak...

— Zászlósnak, — igazította ki, a jegyző.

— ... Hát zászlósnak. Most hadnagy lett és Pestre került. Első dolga volt, hogy meglátogatott. Higye el bírő ur, olyan szép fess fiu lett, olyan jól áll rajta az uniformis, hogy bírő ur is megcsókoltam.

— Kérem, ne tegyen összehasonlításokat a bírósággal. A tárgyra...

— Mondom, olyan fess fiu volt és én úgy megörültem neki, hogy örömmel a nyakába ugrottam és megcsókoltam. Akkor lépett be a férjem, ez a... ez a... mamlasz...

A bíró: Ne sértegesse a férjét.

A férj: (Dühösen.) — És még egész jó képet vág az esethez.

Az asszony: (a bíróhoz.) — Hát kérem bírő ur! Van abban valami, hogy a hadnagyot megcsókoltam?

A bíró: — Ez nem a bíróság dolga.

Az asszony: — Hát bírő ur csinálna ilyen skandalumot, ha a felesége megcsókoltam egy gyermekkorú barátját?

A bíró: (Megfeledezve.) — Hála ég, nincs... (szigorúan) Egyébként ne intézzon kérdéseket a bírósághoz. (A férjhez.) Hallotta, mit mond a felesége? Ez nem ok a válásra. Azt a tisztet csak barátságából csókolta meg. (Az asszonyhoz.) Szereti a férjét?

— Hát hogy ne szeretném! Azért vagyok a felesége. Én nem vagyok olyan asszony, aki mindenkit szeret, csak a férjét nem. Én szeretem ezt a... mamlaszt.

A férj: (Gyanakvóan.) — Tehát csak ugyan?

A bíró: (Biztató hangon.) Csókolják meg egymást.

Az asszony erre nyakába ugrott a férjnek.

A férj lágyan sutogta: — Jó. Elbismem! De igérd meg, hogy többet ilyesmit nem teszel.

— Igérem!

Két nagy cuppanás és a felek kibékülve hagyták el a bíróság termét.

Kiadja:

A „Napló”-újságvállalata.

Igazgató: **Erdész Zsigmond.**

Meteor Kávéház
 — BUDAPEST, Erzsébet-körút 6. szám. —
 Minden ünnep és vasárnapon **nagy katonazene**
Családok kedvelt találkozóhelye.
 Budapest legkedveltebb kávéháza.
Lakner Lajos
 a „Meteor“ kávéház tulajdonosa.

Prenner József — mű- és épület-lakatos
 Budapest, VIII., Üllői-út 58. sz.
 (Futó-utca sarok.)
 készíti lépcső- és erkély-korlátokat, kapukat, sirkorlátokat.
 Kovácsolt vasszerkezeteket. — Tűzhelyek minden nagyságban állan-
 dóan raktáron vannak. Telefon 59-94

Simplon-Kávéház
 Esténként Veszprémi Kiss Jancsi
 cigányzenekara hangversenyez.
 Szolid családi találkozó hely.
Színházi vacsora. József-körút 8.
 Népszínház-utca sarok.

Reggelizés előtt fél pohár
 Schmidhauer-féle
IGMÁNDI keserű-víz.
 az elrontott gyomrot 2-3 óra alatt teljesen rendbe hozza.
 Ára kis üveg 40 fill., nagy üveg 60 fill. Azonkívül a „Három
 kanál“ védjegyjű rendkívül erős igmándi keserűvizet is forga-
 lombba hoztam, mely víz orvosi rengetegre önalként haszná-
 landó. Ára üvegenként 2 kor. használati utasítással. Kapható mindenütt.

Gyógyforrás-szálloda
 Budán, a Lukácsfürdővel szemben.
Putzer György nagyétterme
 V., Váci-körút 14.
 Minden este elsőrendű cigányzenekar
Népelelmezés. Szarvashus pörköltnek és
 savanyu-husnak
 kilója 30-60 krajczár.
 Vadászati idején megkezdődött, összes vadnemek kaphatók.
ARANYOSI ANDRÁS vadaskereskedésében
 Vámház-körút 2. szám alatt.
 Telefon 35-94.

Mielőtt személy-, jelzőlog-, v. építési
kölcson
 iránt intézkednék kérjen díjtalanul prospektust
MELLER L. EGYED
 BUDAPEST, VI., Podmaniczky-utca 57. szám
 Telefon-Interurban 46-31.

„Reform“
!! masszírozó terem !!
 Budapest, Erzsébet-körút 37. földszint jobbra.
 Masszírozó és Vizkezelési tanfolyamra
 nők és férfiak jelentkezhetnek naponta.
TANFOLYAM 6 hét és 3 hónapra terjed.
 Biztos jövő. Vizsga után díjtalan elhelye-
 zés. Tandíj mérsékelt, vidékieknek lakás-
 ról gondoskodva lesz.
 Dr. DILLNERBERGER EMIL Tb. megyei
 főorvos a tanfolyam vezetője.

Mindenki,
 aki olcsón, jó ruhát akar vásárolni,
 ajánlatos tudni, hogy divatszertű,
 jó szabású és kitűnő kivitelű
 férfi-, fiu- és gyermekruhák
 :: a legjobb körökben elismert. ::

MIT IGYUNK?
 hogy egészségünket megóvjuk, mert
 csakis a természetes szénsavas
 ásványvíz erre a legbiztosabb óvszer.
 A mohai Ágnes-forrás, mint természetes szénsavdús ásványvíz. Jólleltenül tiszta, kellemes és olcsó savanyúvíz; dús szénsavtartalmánál fogva nemcsak biztos óvszer fertőző elemek ellen, hanem a honnét cholera, megkímélte azokat, a kik közönséges ivóvíz helyett a bakteriummentes Ágnes-vízzel éltek. Legjelesebb orvosi szaktekintélyek által ajánlva. Számos elismert nyilatkozat a forrás ismertető füzetében olvasható. Háztartások számára másfél literesnél valamivel nagyobb üvegekben minden kétes értékű mesterségesen szénsavval telített viznél, sőt a szódavíznél is olcsóbb; hogy az Ágnes-forrás vizét a legzserényebb ember is könnyen megszerezhesse, nagyobb vidéki városokban lerakatok szervezték, ugyanott a forrás leírásának ismertető füzetét ingyen kapható. — A forráskezelőség. — Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben.

BODOR IMRE fényképezési műintézet.
 BUDAPEST, KIRÁLY-UTCZA 84. szám.
Fényképek 12 vizit fénykép 1 forint.
 12 kabinet „ 2-90 kr.
Béretfényképek 10 perc alatt készülnek.
Művészies kivitelben!

Singer Hermann „Fortuna“ iroda
 Luther-utca 1/c. Rákóczi-út mellett.
Halló! Figyelem! Halló!
 Ki üzletét vagy ingatlanát 8 napon belül eladni akarja vagy ki bármilyen üzletet venni szándékozik, forduljon bizalommal a fenti céghez, ki már évek óta legnagyobb bizalommal látja el ügyfeleit. Semmiféle előlegkérés nélkül lesz mindennemű üzlet lebonyolítva, mert „Fortuna“ mindig szerencsével működik.

UHR SÁNDOR Villamos Műszaki Vállalata
 BUDAPEST, VIII., JÓZSEF-KÖRÚT 14. szám.
 Villamos világítás, erőátvitel, jelző csengők, távszólók és villámhárítók berendezésével a legmesszebb menő jótállás mellett készítetnek.
 Ivlámpák, motorok, távszólók és csengők karbantartása. Csillárok átalakítása és csiszolása. — Villamos készülékek és anyagok raktáron.
 Wolfram lámpák kaphatók; 70% áram megtakarítás. Valódi Auer-égők kaphatók. Telefon 111-50.
Gramofonok legolcsóbb árban darabja
 dupla nagy lemez **3.60 f**

Gyerünk a „**Gambrinus**“ étterembe
 Erzsébet-körút és Wesselényi-utca sarok. — Az előkelő közönség találkozó helye. **Naponta nagy katonazene.**
 Hotenként háromszor a budapesti 1. honvéd gyalogezred zenekara játszik, dezséri Bachó István karnagy vezetése alatt.
 Elsőrendű étterem. Kitűnő konyha. Pompás italok.

Ladányi István orvosi kötszerész és keztűis
 Budapest, VII., Thököly-út 17.
 ajánlja saját készítményű **sérvkötő, haskötő, köldökötő** és **suspensoriumait.** Nagy raktár **irrigateur, tejszivó, lecskendő, görsér (gummi) harisnya** és mindennemű köt-szereken. Valódi angol és francia gummi különlegességek. **Vidéki megrendelések gyorsan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.**

! HAZAI IPAR !
Kézimunkák előrajzolt kezdett és kész kivitelben, továbbá hozzávaló kelmék és anyagok legjobban olcsó árak mellett kaphatók
GERTLER-nél, József-körút 75. sz.
 A Máramarosszigeti Szövő és Himző Iskola készítményei. Egyedüli elárúsító hely. Vidékre árjegyzék ingyen és bérmentve.

BŐR és talp, legjobb gyártmányok
cipőtelsőrészek
 saját készítmény, óriási választékban, daczára a nagy drágulásnak.
rendkívül olcsó árban kaphatók.
Gyöngy Sándor bőrgyári raktárában
 BUDAPEST, III., Tavasz-utca 1. szám.
 Elismerő oklevéllel kitüntetve 1904-ben.
Képes árjegyzék ingyen
Entreprise des pompes funébres
 a Első Erzsébetvárosi Temetkezési Vállalat
PODLUSÁNYI JENŐ Budapest, VII., Dohány-u. 100. szám. Izabella-utca és Szegényház-tér sarok. Rendez egyszerű és díszes temetéseket, valamint szállításokat is a legjutányosabb árban. **Művirág-koszorúkból nagy választék.** Telefon 53-70.

Jászapáti Kaszás Sajos
ÉTTERME Budapest, VII., Rákóczi-út 46.
 A fővárosi és vidéki közönség kedvenc találkozóhelye. Pompás magyar konyha, saját termései — balatonvidéki borok, figyelmes kiszolgálás. —

Természetes forró-meleg kénes forrástó
 a Thermál-szálloda földszintjén, iszapborogató-sók, kő- és kádfürdők a Nagyszálló földszintjén. Gondos pensio. A téli fürdőevadra vonatkozó felvilágosítás végett forduljon a budai Szent Lukács-fürdő igazgatóságához.

Kristály-
 forrás-ásványvíz étvágyat javít,
 gyomorrontást megakadályoz.

ROSENBERG-féle BABA-műterem.
Rosenberg Ignác
 Budapest, VII., Károly-körút 7. sz. i. em.
 JATEKBABA KLINIKA

Medek R. TELEFON 55-47.
 VII., Rottenbiller-u. 19.
 Fényképek, aquarellek, platinotípiák minden modern kivitelben.
Photograph. TELEFON 55-47.

Megnyit a **TISZA-szálló!**
 Tisza-szálló épületében
 VI., Révay-utca 24. sz.
 Hatvan szoba, villanyvilágítás, rézágakkal. Hónapos és napos szobák 1 forinttól feljebb kaphatók. Hónapos szobák ára 30 forint.

Zalogzédulákat veszek
 Elzalogosított **brilliantokat, aranyat ezüstöt, gyöngyöket** és különféle **ékszereket 100.000 kor.-ig** költségmentesen kiváltok és a teljes értéket kifizetem.
SINGER JAKAB ékszerkereskedő
 Budapest, Király-utca 91. szám.
 Izabella-utca sarkán.

! VARGA ISTVÁN !
 eszlingeni faredőny, jalousia és vászonredőny gyártása.
 EÖTVÖS-UTCA 23/b. ☐ Telefon 89-43.
 Javításokat és jókarban tartást, valamint díszműbutor-asztalos munkákat jutányos árban elvállalok. Vidéki rendelésekre azonnal válaszolok.

Geiringer Arnold
 műszaki czimfestő
 Budapest, VII., Dohány-u. 78.
 Spezialista üvegtáblákban.
 Készít czégtáblákat fára, bádogra és viaszvásonra, a mai kornak megfelelő izléses kivitelben, jutányos árak mellett.

KELLER B. LIPÓT UTÓDA
HELLER JAKAB
 férfiszabó -mester, Budapest, VII., Rákóczi-út 13. sz. a.
 lévő férfi ruha-üzletében kaphatók.

Ugyanitt
 angol és francia, valamint bel-töldi divatszövetekben dus vá-laszték.
Külön mérték osztály.

ÁGNES-
 forrást, ha a gyomor-, bél-, és legesőhuruttól szabadulni akarunk.
 forrást, ha a vesebajt gyógyítani akarjuk.
 forrást, ha étvágyhiány és emésztési zavarok álnak be.
 forrást, ha májbajoktól és sárgaságtól szabadulni akarunk.

Kedvelt borvíz!
 fogva nemcsak biztos óvszer fertőző elemek ellen, hanem a honnét cholera, megkímélte azokat, a kik közönséges ivóvíz helyett a bakteriummentes Ágnes-vízzel éltek. Legjelesebb orvosi szaktekintélyek által ajánlva. Számos elismert nyilatkozat a forrás ismertető füzetében olvasható. Háztartások számára másfél literesnél valamivel nagyobb üvegekben minden kétes értékű mesterségesen szénsavval telített viznél, sőt a szódavíznél is olcsóbb; hogy az Ágnes-forrás vizét a legzserényebb ember is könnyen megszerezhesse, nagyobb vidéki városokban lerakatok szervezték, ugyanott a forrás leírásának ismertető füzetét ingyen kapható. — A forráskezelőség. — Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben.